

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำต่ออาการซึมเศร้าในผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้าก่อนและหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้าก่อนและหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้าก่อนและหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ประวัติโรคประจำตัว ประวัติการเจ็บป่วยในครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วยทางจิตในครอบครัว

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
หญิง	15	75
ชาย	5	25
2.อายุ		
60 – 65 ปี	7	35
66 – 70 ปี	4	20
71 – 75 ปี	3	15
76 – 80 ปี	4	20
80 – 85 ปี	2	10
3.ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	-	-
ประถมศึกษา	20	100
มัธยมศึกษา	-	-
4.สถานภาพสมรส		
สมรส	11	55
หม้าย/หย่าร้าง	9	45
5.จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 – 2 คน	5	25
3 – 5 คน	10	50
มากกว่า 5 คน	5	25

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (ต่อ)

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ประวัติโรคประจำตัว ประวัติการเจ็บป่วยในครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วยทางจิตในครอบครัว

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
6.รายได้ต่อเดือน		
0 – 1,000 บาท	9	45
1,001 – 3,000 บาท	7	35
3,001 – 5,000 บาท	1	5
5,000 บาทขึ้นไป	3	15
7.ประวัติโรคประจำตัว		
ไม่มี	2	10
มี	18	90
เบาหวาน	8	40
ความดันโลหิตสูง	10	50
8.ประวัติการเจ็บป่วยในครอบครัว		
ไม่มี	13	65
มี	7	35
เบาหวาน	3	15
ความดันโลหิตสูง	4	20
9.ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตในครอบครัว		
มี	2	10
ไม่มี	18	90

จากตารางที่ 2 พบว่า ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 75 มีอายุ 60-65 ปี ร้อยละ 35 ระดับการศึกษา ประถมศึกษา ร้อยละ 100 สถานภาพ สมรส ร้อยละ 55 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน ร้อยละ 50 รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 45 ประวัติโรคประจำตัว ร้อยละ 90 ป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน ร้อยละ 50 และร้อยละ 40 ตามลำดับ ไม่มีประวัติเจ็บป่วยในครอบครัว ร้อยละ 65 และไม่มีประวัติเจ็บป่วยทางจิตในครอบครัว ร้อยละ 90

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า ก่อนและหลัง
การพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนและระดับอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า
ก่อนและหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
คนที่ 1	15	น้อย	11	ปกติ
คนที่ 2	15	น้อย	11	ปกติ
คนที่ 3	21	ปานกลาง	14	น้อย
คนที่ 4	14	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 5	20	ปานกลาง	15	น้อย
คนที่ 6	14	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 7	14	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 8	16	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 9	20	ปานกลาง	14	น้อย
คนที่ 10	17	น้อย	12	ปกติ
คนที่ 11	14	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 12	23	ปานกลาง	15	น้อย
คนที่ 13	21	ปานกลาง	14	น้อย
คนที่ 14	15	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 15	20	ปานกลาง	14	น้อย
คนที่ 16	16	น้อย	11	ปกติ
คนที่ 17	15	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 18	14	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 19	14	น้อย	10	ปกติ
คนที่ 20	17	น้อย	11	ปกติ
\bar{X}	16.75	น้อย	11.60	ปกติ
S.D.	2.95		2.93	

จากตารางที่ 3 พบว่า ก่อนการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ ผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า มีอาการซึมเศร้าอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.95 ซึ่งถือว่ามีอาการซึมเศร้าในระดับน้อย แต่ภายหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำแล้วพบว่า ผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า มีคะแนนของอาการซึมเศร้าอยู่ในระดับปกติ จำนวน 14 คน ระดับน้อยจำนวน 6 คน และคะแนนของอาการซึมเศร้าลดลงทุกคน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.93 ซึ่งถือว่ามีอาการซึมเศร้าในระดับปกติ แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยอาการซึมเศร้าในผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้าลดลงจากการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้าก่อนและหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า ก่อนและหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำ

	\bar{X}	S.D.	ระดับอาการซึมเศร้า	t
ก่อนการทดลอง	16.75	2.95	น้อย	18.79*
หลังการทดลอง	11.60	2.93	ปกติ	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนเฉลี่ยอาการซึมเศร้าของผู้ป่วยสูงอายุโรคซึมเศร้า ก่อนการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 16.75$) และภายหลังการพยาบาลที่เน้นการใช้ความทรงจำคะแนนเฉลี่ยอาการซึมเศร้าลดลงอยู่ในระดับปกติ ($\bar{X} = 11.60$) เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างวิธีทางสถิติ Dependent t-test พบว่าหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยอาการซึมเศร้าน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05